

YENİ NESLİN GÖREVİ

Dünya bir keşmekeş içindedir; insan, insanoğlunun kurdu olmuş, hile ve desiseleri, ihanet ve hiyanetleri korkunç. Yıkıcı ve bölücü cereyanlar birbirini takibediyor. İslam âlemi de bundan pek farklı değil: Her kafadan bir ses! Her yerde bir kuruluş! Buyrukların sayısı çok!.. Müctehid kesilenlerin, ahkâm kesenlerin çalımından geçilmiyor! Hem de ilimsiz-irfansız! Okudukları birkaç terceme veya te'lif! O da latin harfleriyle!..

İşte İslam âleminin kısaca manzarası bu!.. Bu manzaraya henüz bulaşmamış; saflığını ve berraklığını muhafaza eden yeni nesle düşen nedir? Buyruk olma hevesine kendilerini kapıranların, körü körüne arkalarına takılmalı mı? Yoksa bazı yazar ve gazetecilerin söylediği ve yazdığı gibi, kendisine orta bir nokta bulup hoşgörölü bir vaziyet alıp te'lifçi ve maslahatçı bir politika mı takib etmeli ve böylelerini ortak bir hedefe doğru yönlendirilmeli veyahut hakkı ve haklıyı aramalı, hakkın ve haklının safında ve yanında yer alıp diğerlerini hakka davet etmeli mi?

Ey Yeni Nesil!

İşte üç şık senin önünde!.. Bunlardan birini tercih sana düşmekte!.. Tercih de çok önemli! Ya kazanacaksın ya da kaybedeceksin! Bu derece önemli bir noktadasın!.. Çok ciddi ve çok uyanık olmalısın!.. Karar vermeden önce kimin dost, kimin değil; kimin yeterli, kimin değil; kimin ehil, kimin değil ve nihayet kimin haklı kimin haksız olduğunu çok iyi tesbit etmelisin!..

Bu noktalarda sana bir ölçü, bir kıstas, bir değerlendirme vasıtası lazımdır. Bu ölçü, kendi heva ve hevesin olabilir, bu ölçü, çokluk, görünüş ve zahirî cazibeler olabilir; bu ölçü, maddî menfaat, makam ve mevki olabilir; bu ölçü, akrabalık ve hısmılık olabilir; bu ölçü, görenek ve gelenek olabilir... Bir de bunların ötesinde ve üstünde olup, bunların da değer ölçüsü olan bir kıstas, bir ölçü vardır, değişmez bir ölçü vardır. O da şeriat'tır, şeriat ölçüsüdür.

Ey Genç!

Senin başvuracağın ve üzerinde duracağın tek mercii, tek kaynak ve tek miyar budur ve bu olmalıdır. Bunu bulmalı, bilmeli, ilim ve iman haline getirmelisin ve şu şekilde formüle etmelisin: „**Kaynak Kur'an, örnek Peygamber!**“ İşte böyle demelisin! Talimatı Kur'an'dan, tatbikatı Peygamber'den almalısın ve artık hataya düşmeyeceksin!..

O halde senin bu babda atacağın ilk adım, yapacağın ilk iş, şeriat'ı okumandır, ilim ve iman haline getirmendir. Burada da dikkat edeceğin bir şey var: O da yarım-yamalak bilgiye sahip, allame kesilen ve kendi kafasına göre ahkâm kesen kişilerin kendilerinden ve eserlerinden değil; sadakat ve samimiyetlerini, emanet ve ehliyetlerini, metanet ve cesaretlerini söz, fiil ve icraatlarıyla ortaya koyup isbat eden kişilerin ortaya koydukları kitaplardan okuyacak ve öğreneceksin!.. Yani önce şeriat'ı öğreneceksin ama, güvenilir kaynaklardan, güvenilir şahıslardan!.. Yoksa yarım mollalardan ve onların ortaya getirdikleri kitaplardan ve kitapçıklardan değil!..

Yine bu babda muteber olan, „Bence, kanaatımca, fikrimce“

gibi tabirlere dayanan alternatif ve değerlendirmeler değil; ilim (bilme), iman (yüzde yüz) inanma esasına dayanır ve dayanmalıdır.

METOD ÇEŞİTLERİ

Siyasî hayata gözlerini açan yeni kuşak, şu metodlarla karşılaşacaktır:

- 1- **Yabancı bir metod,**
- 2- **Uzlaşmacı bir metod,**
- 3- **Sentezci ve kavmiyetçi bir metod,**
- 4- **Bey'atçı bir metod,**
- 5- **Te'lifçi bir metod,**
- 6- **Peygamberî bir metod.**

YABANCI BİR METOD:

1- Bu metod, parti metodudur ve yabancıların takib ve tatbik ettiği bir metoddur. İslamî bir tarafı yoktur; tamamen yabancıdır, ithal malıdır, batıdan gelmedir. İslam'la bağdaşmayan demokrasinin vazgeçilmez unsurlarındandır. Dolayısıyla İslam'la anlaşamaz ve bağdaşamaz!..

2- Kaynakları farklıdır; İslam kaynağını Allah'tan alır, vahye dayanır. Parti ise kaynağını insandan, insan kafasından alır. Bu itibarla dava İslam, metod gayri İslamî! Bu olacak şey mi? Şu da bir gerçektir ki, „**meşru bir hedef, gayri meşru bir vasıtayı meşru kılmaz.**“ O halde kaynağı şeriat'a aykırı olduğu gibi, tatbikatı da şeriat'a aykırıdır.

3- İslam'da taviz verme yoktur. Partide ise taviz üstüne taviz vardır. Hele hele Türkiye'nin şartlarına göre;

a) Parti kurucuları, partiyi kurarken Hübel putunu ziyaret edip, mezarının başında saygı duruşu yaparlar. Kur'an bunu şiddetle yasaklar. Tevbe Suresi'nin 84. ayet-i kerime'si şu mealde: „**Onlardan ölen birinin namazını hiçbir zaman kılma, mezarı başında durma. Çünkü onlar Allah'a ve Resulü'ne (karşı) küfre saptılar ve fasıklar olarak öldüler.**“

Bu taviz değil midir? Hem de imanı tehlikeye düşürecek derecede!..

b) Partilerin tüzüklerini bir okuyun! „**Partimiz mevcut anayasa çerçevesi içinde, Atatürk ilke ve inkılapları doğrultusunda faaliyet gösterir...**“

Bu da taviz değil midir? Fetvası alınabilir mi? Bunu yazmak veya söylemek bir müslümanın ağızına sığar mı? İman tehlikeye düşmez mi?

c) Fotoğraf asma: Her parti binasına Hübel'in fotoğrafını asacaksınız, siz de o binada oturup İslam'a, İslam davasına hizmet edeceksiniz. Alındı mı bunun fetvası? Mümkün mü? Peygamber'in girmediği, meleklerin girmediği bir yer değil midir orası? Şeytanların cirit attıkları bir yer değil midir orası?!

d) Yemin edeceksiniz: Hem gayri meşru bir yeminle! Hem de küfür ve kâfiri koruyacağına!.. Milletvekili seçildiniz! Önce kürsüye çıkıp küfür yemini yapacaksınız; öyle mi? Aldınız mı bunun da fetvasını?!. Mümkün mü?

e) Kursüsüne çıkıp yemin ettiğiniz yer neresidir, biliyor musunuz? Orada oturuyorsunuz, fotoğraf asılıdır. Orada oturamazsınız; orada hâkimiyet Allah'ın değildir! Orada oturamazsınız; orada şeriat yoktur, Kur'an yoktur. Söz sahibi küfür anayasasıdır. Orada oturamazsınız; orada söz sahibi

Allah değildir, Hübel'dir. Orada oturamazsınız; orada zaman zaman Hübel'e saygı duruşu yapılır ve nihayet siz orada oturamazsınız; orası şirk meclisidir, put meclisidir, Ebu Cehiller'in meclisidir ve Dar'un-Nedve'dir. Bir hadis-i şerif'te: **„Akşama mü'min olarak giren bir kişi sabaha kâfir olarak çıkar!..“** denmekte ve tehlike gösterilmektedir.

f) „Biz laikliğe bağlıyız, Amerika'daki demokrasiyi istiyoruz, partimizin dinle bir alakası yoktur!..“ gibi sözleri hatırlamayı unutmayınız!..

UZLAŞMACI METOD:

Öyle kuruluşlar vardır ki, kemalist rejimle uzlaşma halindedirler; birbirlerine taviz verir dururlar ve bu suretle iki taraf da birbirleriyle gayet rahat geçinir, giderler. Yani kendileri, kuruluş ve faaliyet yönünden rejimin izni, müsaadesi ve kontrolü altındadırlar. Dolayısıyla rejim kendilerinden emindir, kendileri de rejimden emindir; mal tehlikesi, can tehlikesi diye bir endişe bahis mevzu değildir. Hedef ve dava yönünden maksat ve niyet sağlam olabilir ise de pratikte ve tatbikatta rejime dürüst eleman yetiştirmektedirler...

Bunlar uzlaşmacı bir metod takib ederler. Evet, uzlaşmacı bir metod diyoruz. Şöyle ki:

1- Rejime taviz verirler:

Kurs, kolej, yurt veya herhangi bir öğretim ve eğitim yeri açmak için rejime giderler, rejimden müsaade ister ve izin alırlar. Buna mukabil rejimin ileri sürdüğü şartları kabul eder ve teminat verirler. Bu arada:

a) Hübel'in fotoğraflarını binalarına asarlar. Bazen de olur ki, binaların giriş kısmına adamın heykelini yerleştirirler.

b) Program laik düzenin programıdır; girişler çıkışlar ona göredir. Okul programı hazırlanırken namaz vakitleri ve cuma saatleri nazar-ı itibare alınmaz...

c) Zaman zaman Hübel köşeleri yapılır, belli günlerde hübel hakkında konuşmalar yapılır ve adam medhedilir, belli saatlerde saygı duruşları kendini gösterir.

d) Kılık ve kıyafeti rejim tayin eder; çarşaf ve şalvar; başörtü, sarık ve cübbenin yeri yoktur. Hatta yasaktır! Ne öğrencide ne de öğretmenin de sakal göremezsiniz. Dersde ve yemekte başlar açıktır! Müşabehet tam: **„Bir kimse bir kavme benzerse, o onlardandır!..“** Peygamber (s.a.v.) hadisinin tehlikeli gördüğü manzara!..

e) Kara günler ve bayram:

Hübel ve uşakları, senenin 19 Mayıs, 23 Nisan, 29 Ekim gibi günlerinde İslam'a ve İslam'ın mukaddes müesseselerine darbeler vurmuşlardır. Dolayısıyla bu günler kendileri için birer bayram günü ise de müslümanlar için birer kara gündür. Böyle günlerin takbih ve tel'ini, nehiy ve inkâr edilmesi lazım gelirken küfrün ve kâfirliğin temellerinin atıldığı bu günlerde yapılan merasimlere öğrenciler, öğretmenlerinin nazaretinde katılırlar ve o genç dimağlar küfrün boyasıyla boyanır.

f) Rejim memnun:

Rejim kendilerinden memnun! Hem birkaç yönden!.. Zira rejim, bina bulma veya kiralama yönünden sıkıntı çekmiyor, üstelik öğretmen ve diğer masraflar yönünden tasarruf ediyor, istediği zaman iyi eleman, güvenilir memur bulabiliyor. Gerek tahsil devrinde ve gerekse memuriyet hayatında kontrol rejimin elinde; rejim için bir tehlike yok!.. Tehlike bahis mevzuu olmayınca rejim artık sesini çıkarır mı? Üstelik kârı var!..

Bütün bunların yanında daha büyük bir avantajı var. O da bir taraftan, bu kabil faaliyetlere müsaade ettiğinden, rejimi şirin gösterme, onu millete mal etme, diğer taraftan da millet evladını oyalama ve uyutma; bunun da altında yatan sinsi iki şey: bir taraftan inkilabî ruha sahip eleman yetiştirmeye engel olma bir taraftan da milleti, bu ruhla yetişenlere düşman etme!..

İşte bütün bunlar müvacehesinde kemalist rejim elbette memnun!.. Elbette geleceğinden emin!..

SENTEZCİ VE KAVMİYETÇİ METOD:

Bu metod sahipleri derler ki, iki unsur: Türklük ve İslamiyet! Bu iki unsur birbirinin mütemmimi! Bunlardan bir terkib meydana getirip bir sentez yapmak lazım! Daha doğrusu; ne Türk olmaksızın İslam ayakta durur ne de İslam olmaksızın Türk şeref bulur!.. Kişi, Ağrı Dağı kadar Türk,

Mevcut kuruluşlar içinde haklı ve isabetli tektir, iki değildir. İşte yeni nesil o teki mutlaka bulacak, onu ilmen isbat edecek, iman haline getirecek ve işte orada karar kılacaktır. Tebliğ ve davetini, tenkit ve tahlilini oradan ve o saftan yapacaktır. Hem de o safa yüzde yüz inanarak, şüphesiz ve tereddütsüz bağlanarak. Ve yine bu noktadan hareket ederek, kuruluş ve icraatında hatalı ve tavizkâr davrananları ikaz ve irşad edecek, kabul etmedikleri takdirde onları red ve inkâr edecektir.

Hıra Dağı kadar müslüman olmalıdır.

Tahlil ve tenkit:

Bunlar temelde ve esasta partici olduklarından uzlaşmacı metod sahipleri hakkında söylenenler bunlar hakkında da aynen varittir. İlaveten bunlar sentezci bir metod ihdas ettiklerinden İslam'a, İslam'ın ruh ve kemaline ters düştüler. Yani bu metod; sentezci ve kavmiyetçi olmayı getirmenin yanında İslam'a, İslam dinine noksanlık atfetmeyi de beraberinde getirmektedir. Türklük bir soyun ismidir. İslam dini ise ilâhî vahye dayanır; Kaynağını Allah'ın saşmaz ilminden ve sonsuz kudretinden alır. Dolayısıyla mükemmeldir, eksiği ve gediği yoktur ki, siz onu Türklük'le veya Araplık'la veya herhangi bir şey ile ikmal edesiniz. Ve bu Maide Suresi'nin İslam'ın mükemmeliyet (1) yolundaki açık beyanına aykırıdır. Dolayısıyla sentez ifadesi tehlikeli bir ifadedir; insanın maneviyatını tehlikeye düşürür. Ve netice itibarıyla şunu söyleyebiliriz ki, sentezci ve kavmiyetçi metodu şeriat'la bağdaştırmak mümkün değildir.

BEY'ATÇILAR METODU:

Bunlara „Yeni Müctehidler“ de diyebilirsiniz; Ehl-i Sünnet mezhebini küçümser, mezhepsizliğe veya mezhep değiştirmeğe zemin hazırlarlar.

Bunlar; İran'a bey'at ederler, emir ve tâlimatı İran'dan almak isterler ve alırlar. Bu mevzuda etraflı bilgi röportaj mahiyetinde **„İran'a Bakış“** başlığı altında Ümmet Gazetesi'nde neşredildi.

TE'LİFÇİ METOD:

Bazı kuruluş ve yazarlar, uzlaşmacı bir yol takib eder veya böyle bir yol takib edilmesini tavsiye ederler. Ama, bu uzlaşma ile yukarda zikri geçen uzlaşmayı birbirine karıştırmamalı. Zira bunlar arasında fark vardır. Yukardaki uzlaşma, kemalist rejimle uzlaşmadır. Bu ise metodları farklı olan kuruluşlarla uzlaşmadır.

Bunlar derler ki: „Öyle bir uyum ve öyle bir davranış içine girmeliyiz ki, kendimizi hak ve hakikatın merkezi, dışımızdakileri ise, bunun haricinde görmemeliyiz. Çünkü bu anlayış ve kavrayış, kuruluşları ve mensublarını hor görmeye götürür de düşmanlık meydana getirir. Ama böyle değil de her kuruluş ve her fert birbirini müsamaha ile, hoşgörü ile karşılarsa, müslümanlar birbirine yaklaşır ve aralarında bir işbirliği yapılır. İşbirliği yapılırken de aradaki farklılıklar muhafaza edilmelidir. Şayet, bir müslüman diğer bir müslümanı, partici olduğundan dolayı suçlarken; particinin niyyetini unutmamalıdır. İyi niyyetle parti yoluyla İslam'a hizmet etmek istiyorsa; onu hor görmemeli, tersine hoşgörü ile karşılamalıdır. Mesela: Partisini tutan bir müslüman, partiyi sadece bu toplumda İslam'a hizmet için, kullanılması gereken vasitalardan bir araç olarak kabul ettiğini ve başka yollarla da hizmet etme imkânı olduğunu ve parti aracını kullanırken kimi tavizler verdiğini ve vermek zorunda kaldığını açık yüreklilikle belirtiyorsa, bu müslümanı nasıl değerlendirmek gerekmektedir? Böylesi niyyete sahip bir müslümanla kardeşlik hukuku çerçevesinde ilişkiye girmekten kaçınmamak gerektiğini belirtmekte fayda görürler. „Yani her iyi niyyet sahibi hizbullahî müslümanlar, ortak bir hedefe gitmekten ve ortak işbirliğine girmekten ictinab etmemek gerekmektedir!..” derler.

„Yani partcilik yapanlarımızın mutlaka partiyi terketmeleri, particilik yapmayanların da mutlaka particilik yapmaları şeklinde taleb ve teklifleri olmamalı. Farklılığımızı koruyarak birbirimize hoşgörü ile karşılamak ve müşterek davalarda birbirimize yaklaşır ortak hareket etmek uygun ve nihayet Türkiye şartlarına uygun bir strateji ve bir davet fıkhı oluşturmak uygun olur!..” derler. Ve bu arada bir de şunu ilave ederler ve derler ki: „Her kuruluş mensubu, bizim kuruluşumuz yüzde yüz doğrudur!..” dememeli, „başka kuruluşlara da tolerans tanınmalıdır; onların aleyhinde konuşmamalıdır ve onlara çatmamalıdır. Ve nihayet başka kuruluşların söz, fiil ve hareketlerine değil, niyyetlerine ve içinde buldukları şartlara bakmalı, hatalı da olsalar ilişmemeli, hoşgörü ile karşılamalıdır...” Devamla derler ki; „Genç kuşak, eskiler gibi olmamalı; yepyeni bir davet fıkhı, bir tebliğ metodu oluşturmalı ve bu babda güzel bir nümune olmalıdır. Kendilerinden beklediğimiz de budur...”

İşte te'lifçi metod ve elemanları ve elemanlarının arzettikleri özellikler!.. Hoşgörülü; „Gelene ağam, geçene paşam!..” demeli ve kimseye „Kaşın üstünde kara var!..” dememelidir ve böylece kuruluşların yanlışlıklarıyla meşgul olmak değil; aralarını te'lif etmeli.

Acaba şeriat da böyle mi diyor?!. Nerede kaldı “Emr-i mâruf, nehy-i münker” müessesesi?!. Adamlar; yanlış yola girmiş olacaklar, günah üstüne günah işleyecekler, taviz üstüne taviz verecekler ve bu yüzden bütün bir ümmet hatta bütün bir dünya ve hatta gelecek nesiller zarar görecektir, bizim gencimiz de onlara karşı maslahat icabı susacak; onları işbirliğine çağırmanın hatırı için onlara, kuruluş ve mensuplarına: „Beyler! Yanlışlarınız var; yanlış gidiyorsunuz, takib ettiğiniz metod sizi cehennemî bir uçurumun kenarına götürmektedir, zararın neresinden dönülürse kârdır!

Peygamberî bir metoda gelin!” demeyecek, bir nev'i „Dilsiz Şeytan” olacak!..

Maslahat icabı bu mu? Şeriat böyle mi? Kur'an böyle mi diyor?!.
Hayır! Ne şeriat böyle diyor ne de Kur'an! Ve bu maslahat değil, mefset olur!.. İşte ayetler:

1- „Birbirlerini yaptıkları fenalıklardan alıkoymazlardı. Gerçekten ne kötü iş yapıyorlardı!” (Maide, 79)

2- „Hakk ancak senin Rabb'inden (gelen)dir. Sakın şüphecilerden olma!” (Bakara, 147)

3- „Sana ilimden bir şey geldikten sonra onların heva ve heveslerine uyarsan elbette zalimlerden olursun!” (Bakara, 145)

Bir hadis-i şerif:

„İsrailoğulları'na eksiklikler evvela şöyle girdi: Bir kişi bir kişi ile karşılaşyordu ve „Ey falan, Allah'tan kork! Yaptığın şeyi bırak. Bu helal değildir sana!” diyordu. Ertesi gün tekrar karşılaşır, onu yaptıklarından engellemiyordu. Ayrıca yemek, içmek ve oturmak hususunda arkadaş oluyordu. Hepsini birden böyle yapınca Allah'ü Teala da onların kalplerini birbirine çarptı. Sonra buyurdu: „İsrailoğullarından olup ta küfredenler Davud'un ve Meryem oğlu İsa'nın diliyle lanetlenmişlerdi. Bu baş kaldırmalarından ve aşırı gitmelerindendi.” Bölümün sonuna kadar okudu. Sonra buyurdu ki: „Hayır, Allah'a kasem ederim ki, siz muhakkak mârufu emreder, münkerden nehyedersiniz. Zalimin elinden tutar, hakkı onun üzerine galip getirirsiniz.” (Ebu Davud)

Diğer bir rivayette hadisin sonu şöyle: „... Yerinden doğruldu ve buyurdu: Hayır, nefsim yed-i kudretinde olan Allah'a kasem ederim ki, siz onları hak üzerine döndürünceye kadar çalışacaksınız.” (İ. Hanbel)

Görüldüğü üzere; bir müslüman veya bir topluluk, bir ferdin veya bir kuruluşun yanlış hareketini, yanlış bir yol takib ettiğini gördüğü halde menetmezse, üstelik onlarla haşrû neşir olursa, hadis ve ayetlerin beyanı vechiyle kınanıyor, red ve inkâr ediliyor ve hatta lânetleniyor...

Değer ölçüsü:

Allah nizamının hâkim olmadığı cemiyetlerde irtikab edilen kötülükler ve takib edilen yanlış metod ve usuller hususunda hangi esasa dayanarak insanları muhakeme edebiliriz? Onlara yaptıkları ve takib ettikleri bir hareketten dolayı „bu kötüdür, bu yanlıştır, sakın yapmayın?” diyebilmemiz için, yaptıkları şeyi ve takib ettikleri metodu hangi ölçüye göre değerlendireceğiz? Siz onlara „Bu takib ettiğiniz yol yanlıştır!..” dediğinizde onlar kalkıp „Hayır! Eski zamanlarda öyle idi ama şimdi dünyanın şartları her gün değişmektedir, cemiyet her zaman ileriye doğru koşmaktadır. Bunun için değer ölçüleri değişik olabilir...” derler.

Öyle ise, herkes tarafından kabul gören öyle bir değer ölçüsüne sahip olmalıyız ki, doğruyu ve yanlışını ona göre ölçüp değerlendirelim. Bu ölçü; insanların kendi takdirlerinden, örf ve adetlerinden, arzu ve heveslerinden kaynaklanır mı? Buna evet demek mümkün mü? Hayır! Bütün bunlar her an değişmektedir; bir hal üzere sabit olduğu görülmemiştir. Heva ve heveslere uyduğumuz takdirde ve kendi kafamızdan metod ihdas ettiğimiz veya noksanlıklarla dolu olan herhangi bir kimseden ve hele hele din ve akidemize uymayan yabancılardan usul ve metodumuzu aldığımız taktirde kılavuzu olmayan bir boşluğa doğru kendimizi ve insanımızı atmış olmaz mıyız? Lamba işareti olmayan bir okyanusta kaybolup gitmez miyiz?!. Öyle ise sabit, değişmez

ve yüzde yüz isabetli bir ölçüye ihtiyaç vardır. O da Allah'ın koyduğu ölçüdür, İslam'dır, şeriat'tır!..

Bu ölçüden hareket eden yeni nesilin görevi, te'lif metodunu kendisine rehber alıp, her kuruluş veya her şahsa karşı idare-i maslahatçı, müsamahakâr, hoşgörür bir tavır takınmak değildir; Şeriat'ı kıstas, Peygamber'i (s.a.v.) örnek alacak ve bu değer ölçüsüne göre hakkı ve haklıyı arayacaktır. Dava yönünden olduğu gibi, metod yönünden de yüzde yüz isabeti ve isabetliyi bulma yolunda azami gayret sarfedecek ve bilecektir ki, her bir mevzu için hak ve isabet bir tanedir ve bir yerdedir; iki tane ve iki yerde olamaz.

işte budur. Kalb ve akıl bu yolu takib ettiği takdirde akide âleminde vehim ve hurafeye yer kalmıyacağı gibi, bütün sahalarda ve bu arada siyasî sahada da tereddüt ve şüphelerin yeri kalmaz!..

(1) „Bugün sizin dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslamiyet'i beğendim.“ (Maide, 3)

Bu ayet-i celile'nin tefsirine Merhum Seyyid Kutup şöyle der: (Kısmen alıyorum): „Ayet-i kerime, bu milletin; hayat metodunu, cemiyet nizamını ve kıyamete kadar devam edecek irtibat ve maslahatlarının kanunlarını, aldıkları kaynağın tek olduğunu ifade ediyor. Keza bu dinin, her cephesiyle; teşri (kanun koyma), ibadet ve itikad esaslarıyla devam ve istikrarının zarurî olduğunu, bu hususta en ufak tebdil ve tağyirin düşünülemediğini de ifade ediyor. Çünkü bu din; artık kemale ermiş, tamamlanmış ve meseleleri halledilmiştir. Ondaki herhangi bir şeyi tadil etmek, bütününü inkâr etmek gibidir. Çünkü bu keyfiyet; Allah'ın tamamladığına ve kemale erdirdiğine karar verdiği bir şeyi inkâr etmek manasını taşır. Bu inkâr ise hiç şüphesiz küfürdür.

Bu ayet-i kerime, münakaşaya imkân bırakmıyacak bir katıyetle karar veriyor ki; İslam, ebedî bir din ve ebedî bir şeriat'tır... Tamamlanmış ve kemale ermiştir. Allah onu insanlar için seçmiş ve beğenmiştir. Kim ki, tebdil, tağyir, reform gibi laflarla onun aslını değiştirmeyi düşünürse, o kendine İslam'dan başka bir din arasın! Bu ilâhi nizam; bütün hayata hükmeder, onu kontrol

eder ve her türlü tasarrufu yapar. O hayatın kendi nizamı içinde tekamül ve terakkisine müsaade eder. Aslı ve fer'i hiçbir noktadan taviz vermeden hayatı yüceltir ve zaten bunun için gelmiştir, bunun için bütün beşeriyetin son risaleti olmuştur.“

(2) Yeni nesil hakkı ve haklıyı bulmada bilhassa iki şeye dikkat edecektir:

1- Kuruluş ve icraatında „**Kaynak Kur'an, örnek Peygamber**“ diyor mu?

2- Ne pahasına olursa olsun taviz verme yoluna gitmiyor mu?

Biliyor ve inanıyoruz ki, yeni nesil, ciddî araştırmasını yaptığı takdirde bu iki vasfı mevcut kuruluşlar içinde ancak „**İslamî Cemaatler Birliği**“nde bulacaktır. Biz, diğer kuruluşların hepsinin tahlil ve tenkidini yaptık. Onlar da yapabiliyorlarsa bu kuruluşun tahlil ve tenkidini, yapsınlar!

Cemaleddin Hocaoğlu (Kaplan)

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6

Yeni nesil hakkı ve haklıyı bulmada bilhassa iki şeye dikkat edecektir:

1- Kuruluş ve icraatında „Kaynak Kur'an, örnek Peygamber“ diyor mu?

2- Ne pahasına olursa olsun taviz verme yoluna gitmiyor mu?

Biliyor ve inanıyoruz ki, yeni nesil, ciddî araştırmasını yaptığı takdirde bu iki vasfı mevcut kuruluşlar içinde ancak „Hilafet Devleti“nde bulacaktır. Biz, diğer kuruluşların hepsinin tahlil ve tenkidini yaptık. Onlar da yapabiliyorlarsa bu kuruluşun tahlil ve tenkidini, yapsınlar!

O halde mevcut kuruluşlar içinde haklı ve isabetli tektir, iki değildir. İşte yeni nesil o teki mutlaka bulacak, onu ilmen isbat edecek, iman haline getirecek ve işte orada karar kılacaktır. (2) Tebliğ ve davetini, tenkit ve tahlilini oradan ve o saftan yapacaktır. Hem de o safa yüzde yüz inanarak, şüphesiz ve tereddütsüz bağlanarak. Ve yine bu noktadan hareket ederek, kuruluş ve icraatında hatalı ve tavizkâr davrananları ikaz ve irşad edecek, kabul etmedikleri takdirde onları red ve inkâr edecektir.

Elhasıl: Yeni nesil; her halükârda açık, net ve kesin konuşacak, kuruluşunda hatalı, icraatında tavizkâr olanları ilim dışı ilan etmede tereddüt etmeyecektir. Aksi halde mesul olur. Hem öylesine!.. İşte Kur'an:

„İlmin (kesin bilgin) olmadığı (herhangi) bir şeye tabi olma (arkasından gitme)! Zira kulak, göz ve gönül; bütün bunlar ondan sorumludur (sorulacak, hesaba çekilecektir).“ (İsra, 36)

„Benim (halis) kullarımı müjdele! Onlar, her söyleneni dinlerler de en güzeline uyarlar. İşte Allah'ın kendilerine hidayet ihsan ettiği kişiler bunlardır ve işte akıllı insanlar da bunlardır.“ (Zümer, 18)

Bu ayetler; akıl ve kalbe mükemmel bir metod çizmektedir. Bu metod, beşeriyetin son zamanlarda ulaşabildiği ilmî metodu içine aldığı gibi, siyasî metodu da içine almaktadır.

Bir haber, bir hadise veya bir hareket hakkında kesin hükme varmadan önce ciddî bir araştırma yapılmasını, o babda söylenenlerin her birinin dinlenmesini ve ondan sonra karar verilmesini Kur'an emretmektedir. İslam'ın hassas metodu